
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

2 / 2014

Milí farníci, bratři a sestry!

Svátek té největší noci v roce je tu. Temnota smrti je zahrnuta radostí Vzkříšení. Opět se můžeme radovat z toho, že smrt nad námi nemá vládu, a že jsme od této noci dětmi světla a ne tmy. Nemusíme se trápit beznadějnými vyhlídkami konečnosti tohoto světa a našeho života, ale můžeme čerpat naději z Ježíšova vítězství nad smrtí.

Svatý Pavel je apoštol, který se za svého života nesetkal s Ježíšem, ale Ježíš se mu ukázal jako vzkříšený a to naprosto změnilo Pavlův život. Říká, že Ježíšovo vzkříšení je základem naší víry:

„Ať už tedy já, nebo oni – tak zvěstujeme a tak jste uvěřili: ...jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu.“ (1Kor 15, 11-15).

Přeji nám všem, ať se víra ve Zmrtvýchvstalého pevně usadí v našich srdcích. Ať v každé beznadějně situaci jsme schopni si uvědomit:

JEŽÍŠ JE VÍTĚZ!

Velikonoce a Zmrtvýchvstání vyvolávají radost v srdci, tak přidávám něco pro zamyslení:

Jeden kněz vyprávěl příhodu, která se odehrála v jeho kostele. Do kostela přišla babička se svým vnoučkem a zastavili se před sochou Piety. Ježíš byl položen na klín své matky. Chlapeček řekl babičce, aby ho vysadila k soše, naklonil se k Ježíšovi a říká mu do ucha: „Neboj se, vstaneš z mrtvých!“

Hroby v Jeruzalémě byly docela drahou záležitostí a tak se přátelé Josefa z Arimatie divili, že pro Ježíšův pohřeb uvolňuje rodinný hrob. On jim na to odpoví: „Vždyť je to jen na tři dny.“

Přeji radostné Velikonoce!

Váš otec Jan

Život ve farnosti

21. 4. Pondělí Velikonoční

mše sv. v 7.15 a 9.00 hod.

27. 4. Neděle Božího milosrdenství

Při mši sv. v 8.30 se bude udílet svátost nemocných.

Po mších se koná Misijní jarmark a štrúdlování.

23. 5. Noc kostelů

mše sv. v 18 hod., zakončení ve 24 hod.

29. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

mše sv. v 18.00 hod.

1. 6. První svaté přijímání dětí

při mši svaté v 10.00 hod.

7. 6. Vigilie Seslání Ducha svatého

mše svatá ve 20.00 hod.

8. 6. Slavnost Seslání Ducha svatého

15. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice

22. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

mše sv. v 8.00 v kostele a v 10.00 na náměstí s průvodem

27. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

mše sv. v 18.00 hod.

29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla

Mše svaté za nemocné

8. května a 21. června

Mše svaté za zemřelé

26. dubna, 31. května, 28. června.

Mše svaté na úmysly dárců

25. dubna, 24. května, 7. června.

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Májové pobožnosti

- první májová bude v pátek 2. května po mši svaté. V ostatní dny budou májové rovněž po mši svaté.

1. svátost smíření dětí

- v sobotu 31. 5. od 17.00 hod.

Svatodušní nověna

Devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého začne v pátek 30. 5. v 17.30, v ostatní dny vždy po mši svaté. Zakončení bude 7. 6. o svatodušní vigílii v 19.30 přede mši svatou.

Farní hra pro děti

Děti a rodiče zveme na hru „Poznávejme naše svaté“, která bude startovat 27. dubna od 14 do 15.30 v Ořešíně na Rakovci, na závěr bude táborák na Vlčí skalce u Soběšic.

Farní poutě

Jarní poutě naší farnosti nás letos zavede do blízkého zahraničí – na Slovensko. Cílem bude mariánská bazilika v Šaštíně, nejstarší slovenské poutní místo Mariánka u Bratislavy a cestou zpět se zastavíme v Břeclavi. Termín konání je sobota 24. května.

* * *

Poutě dětí bude v sobotu 14. června. Přihlášky budou v náboženství u katechetek.

Farní odpoledne

Slavnost Božího Těla oslavíme 22. 6. dopoledne při mši svaté a odpoledne na farní zahradě. Všichni jsou srdečně zváni!

Probíhá...

Příprava na 1. sv. přijímání dětí

- probíhá v rámci výuky náboženství

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 15. 5. a 5. 6. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 31. 5. a 21. 6., začátek vždy ve 20.00.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 24. 4., 22. 5. a 19. 6., vždy po mši svaté.

Připravujeme...

Farní tábor pro děti

Farní tábor pro děti nejen z náboženství proběhne od 10. do 16. srpna, místem konání bude Hodov u Velkého Meziříčí. Tábor je pro děti od 2. do 7. třídy ZŠ (letos ukončené), hlase se v náboženství nebo v sakristii.

otec Jan

Diecézní akce

Rodinná pouť 2014

Brněnské církevní školy ve spolupráci s Klubem přátel rodiny pořádají dne **27. dubna** další ročník Rodinné pouti do Vranova u Brna.

Sraz účastníků je v 10.15 hodin na vlakovém nádraží v České. Mše svatá bude v poutním kostele slavena ve 13.15 hodin.

Pouť mužů s dětmi do Senetářova

Děkanátní Pouť mužů s dětmi do Senetářova ke svatému Josefu - patronovi mužů se koná ve čtvrtek **1. května**.

Sraz účastníků je v 7.45 hodin na náměstí v Jedovnicích.

Dny křesťanské spirituality

Ve dnech **9. až 11. května** pořádá Pastorační středisko brněnské diecéze a Karmelitánské nakladatelství oblíbenou akci Tři dny křesťanské spirituality. Pozvání letos přijal karmelitán P. Vojtěch Kodet, který v pátek **9. května** v 19.00 hodin v aule Biskupského gymnázia (Barvičova 85, Brno) zahájí setkání přednáškou Provokující Ježíš.

V sobotu **10. května** v 9.00 hodin proběhne tamtéž celodenní rekolekce s tématy Síla lásky, Dotek milosrdenství a Nový začátek. Sobotní rekolekce nenavazuje na páteční přednášku a lze ji absolvovat samostatně. Sobotní program se doporučuje absolvovat celý včetně mše svaté v 16.00 hodin.

Tři dny křesťanské spirituality ukončí v neděli **11. května** bohoslužba v kostele svatého Michala (Dominikánské náměstí) se začátkem v 9.00 hodin. Po ní bude následovat autogramiáda v knihkupectví U Michala (Dominikánské nám. 8, Brno).

Jeden den na Petrově

Akce se letos uskuteční **ve čtvrtek 29. 5.** od 9 do 15 hodin. Cílem je umožnit dětem navštěvujícím náboženství setkání s otcem biskupem, návštěvu katedrály, poznávání areálu Petrova i jeho okolí, zážitek společenství při mši svaté a při tematicky zaměřených hrách. Téma letošního JDP budou postavy světců.

Přihlašovat se mohou skupinky dětí od 1. do 9. třídy ZŠ s doprovodem dospělé osoby. Bližší informace u otce Jana.

Kefasfest 2014

Prostor pro hudbu, divadlo a kulturu, mnoho cest, jedno ohnisko, křížovatka setkání. Třetí ročník letního křesťanského hudebního festivalu Kefasfest se bude pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho konat v přírodním areálu kláštera v Dolních Kounicích o víkendu od **27. června** do **29. června**. V různorodosti hudebních a divadelních žánrů chtějí organizátoři představit moderní křesťanskou kulturu a její radostné poselství.

Zdroj: www.biskupstvi.cz

Absolventský koncert

Ondřej Šmerda
(varhany)

28. dubna 2014 v 19.00

kostel sv. Vavřince, Brno-Řečkovice

Noc kostelů 2014

Také letos pozveme všechny do našeho chrámu k prožití Noci kostelů. Letos se tak stane v pátek 23. května. Program je již zhruba sestaven a lze se s ním seznámit na www.nockostelu.cz.

Přesto nás čeká ještě hodně práce se zajištěním hladkého průběhu večera. Prosíme proto o pomoc s pořadatelskou službou, občerstvením i propagací.

Předem vám všem děkujeme a také vás prosíme o modlitby.

za organizátory Michal Fiala

Farní pout' do Říma

Ve dnech 16. – 22. března vyrazila početná skupina našich farníků v čele s otcem Janem na pout' do Říma. A protože jsou kamarádi, sepsali své zážitky, o které se s námi na stránkách Rožně podělí. A my jim za to moc děkujeme!

Den první

Byla neděle, a my jsme odjžděli do Itálie - Říma na farní pout'.

V autobusu jsme museli přespát, a tak jsme si sebou vzali deku a polštář. Před spaním jsme se dívali na film o sv. Kláře a Františkovi.

Bylo to moc zajímavé.

Den druhý

První ráno jsme se probudili v autobusu. Moc jsme se nevyspali. Všichni jsme šli na benzinku, abychom se umyli. A mně se tam zamotala hlava a potom jsem omdlela. Myslím, že to bylo z toho málo spaní. Ale všechno potom bylo už dobrý a mě bylo fajn.

Po osvěžení a nasnídání se na benzince jsme odjeli do překrásného městečka jménem Assisi. Tam náš pan farář sloužil mši svatou.

Taky jsme byli v různých kostelích a chrámech. Protože to byla pouť. Potom byl rozchod. Prošli jsme celé městečko, je opravdu krásné a já si dala zmrzlinu - byla výborná.

No a za několik hodin jsme dorazili do Říma. Chvilí jsme čekali u ubytovny Jana Boska, potom nás pustili a my se vybalili a šli spát.

Moc se mi to tam líbilo taky proto, že jsem tam byla se svými rodiči a se sestrou. Pro mě je krása být v Římě. Ale jestli tam někdy pojedete, tak si dejte pozor na metro, hodně se tam krade! Ale to už napíše asi někdo jiný☺.

Adélka Matalová

Slunce, které se prodírá nad Toskánskou mlhou. To je naše uvítání v Itálii.

Po náročnější noci je naším dnešním cílem kraj sv. Františka a sv. Kláry.

Perugia - kaplička Porciuncoli, která v době Františka byla místem, kde se on a jeho bratři setkávali k modlitbě, právě u této kapličky, tehdy v polích, poté zde František umírá. Nad tímto místem byla postavena tato krásná bazilika S. Maria delli Angeli. Zajímavost, prostě kape v kostele.

A již máme na dohled Assisi. Dominantou je mohutný kostel sv. Františka. Je trojpodlažní a v nejspodnější části je hrob sv. Františka. Právě v této bazilice máme dnešní mši svatou. V jejím průběhu do ní vstupují krásné zpěvy – jak z nebe. Je to sbor studentů z gymnázia Velehrad. Oboustranné milé překvapení. Kostel je zdoben mnoha freskami zachycujícími život tohoto světce i jeho bratři.

Někteří jdou ke kostelu sv. Damiána, v dobách Františka místo, kde bratři tento kostel stavěli a zde spolu žili. Kostel sv. Kláry, sv. Rufina, dům rodičů sv. Františka a mnohá další místa nás na této naší pouti zastavují k zamyšlení nad jejich životem a k modlitbě.

Loučíme se s Assisi, tímto starobylým, kameným a požehnaným místem.

Večer dojíždíme do Říma – střediska salesiánů, kde se ubytujeme a budeme tu trávit všechny noci našeho pobytu.

Blanka Varausová

Den třetí

Ráno nás probudilo slunce a jasné modré římské nebe. Po snídani dostal každý z nás „římskou šalinkartu“ neboli Romapas a malý přijímač se sluchátky. Díky zakoupenému Romapasu jsme mohli využívat městskou hromadnou dopravu a díky telekomunikačnímu

vyzálezu jsme mohli poslouchat vyprávění, informace a instrukce otce Jana. V přeplněných římských ulicích a památkách se ukázalo „rádio Kotík“ jako neocenitelný pomocník. A za jeho vysílání ještě jednou vznáším veliký dík.

Po vyřešení všech technických záležitostí jsme se vydali autobusem směrem k bazilice San Lorenzo fuori le Mura (Svatý Vavřinec za hradbami). Cesta plným autobusem a rušnou ulicí a trvala dlouho a dávala tušit, že doprava v Římě bude zajímavá. Jen pro zajímavost pro ty, kteří na pouti byli, uvádím, že Sv. Vavřinec leží v bezprostřední blízkosti ulice Via Tiburtina, tedy té, na které jsme bydleli. Je ten Řím veliký, že?

Po krásné komorní mši svaté jsme si prohlédli kostel, kryptu a sarkofág se světcovými ostatky a měli jsme možnost vidět i kámen, na kterém prý stál rožeň během Vavřincova mučení.

Další naší zastávkou byla bazilika Santa Maria Maggiore (Panny Marie Větší) na pahorku Esquilin. Během toho, co jsme ve sluchátcích poslouchali výklad otce Jana, jsme také poprvé pocítili neodbytnost římských pouličních prodavačů. Bazilika je největším mariánským chrámem v Římě a v ní papež Hadrián II. schválil roku 868 za přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje slovanskou liturgii.

Odtud jsme se pěšky vydali k bazilice Santa Maria degli Angeli (Panny Marie Andělské), která se nachází v místech bývalých Diokleciánových lázní. Bazilika má velice zajímavý tvar, najdeme v ní mnoho obrazů, nástěnných maleb a na podlaze se nám podařilo objevit vyznačený římský poledník.

S bazilikou jsme se rozloučili pohledem na Fontana delle Naiadi (fontánu Rusalek), která je umístěna přímo naproti vchodu a vydali se na cestu ke kostelu Santa Maria della Vittoria (Panny Marie Vítězné). Čas siesty je ovšem v Itálii důsledně dodržován, takže jsme brány kostela našli zavřené.

Jinak bychom mohli spatřit strakonický obraz Panny Marie, v zakristii čtyři olejomalby, které znázorňují průběh bitvy na Bílé Hoře a sošku Pražského Jezulátka.

Další naše kroky směřovaly do nádherně zeleného a rozlehlého parku Villa Borghese. Zde se nachází Museo e Galleria Borghese s jednou z nejskvělejších sochařských a malířských sbírek v Římě. Vstup je nutné zamluvit dopředu, počet návštěvníků je omezen, ale my jsme si pouze v klidu na prosluněném trávníku odpočinuli a počkali na zarezervovanou dobu prohlídky. Měli jsme možnost vidět slavnou sochu Pauliny Borghese od Antonia Canovy, nádherné sochy od Berniniho, obrazy od Caravaggia, Raffaela a Tiziana. Bylo to prostě úchvatné a děkuji otci Janovi za zorganizování této prohlídky.

A protože den ještě u konce nebyl, rozhodli jsme se, že se vydáme k bazilice San Paolo fuori le Mura (Svatý Pavel za hradbami). Jak sám název napovídá, kostel se nachází za hradbami, tedy dost daleko od středu města a abychom se tam rychle dopravili, využili jsme dopravu metrem. Vyznat se v přeplněném metru, v jeho dlouhých chodbách, vymotat se v jediné přestupní stanici a nasednout do vlaku ve správném směru nás stálo dost úsilí, ale bohužel málo ostražitosti. Po výstupu z metra jsme sice měli baziliku na dohled, ale v nedohlednu byly doklady a peníze jednoho účastníka zájezdu. Organizované skupinky velmi rychlých kapsářů jsme v metru zahlédli opakovaně.

Bazilika je nádherná a velkolepá s řadou fresek s výjevy ze života sv. Pavla, s dřevěným kazetovým stropem, s medailony všech papežů nad arkádami a s hrobem sv. Pavla. Její prohlídka ukončila náš bohatý den.

Zpáteční cesta metrem byla poznamenána naší zvýšenou pozorností, šťastně jsme se prodrali davem cestujících a to jsme ještě netušili, jaký zážitek nás v metru čeká následující den.

Ivana Vítová

Den čtvrtý

Středa – to byl den silných zážitků. Ráno jsme brzy vstali, protože o. Jan zjistil, že bude stávka dopravců MHD a metro, které jsme chtěli využít, mělo jen velmi omezený provoz. Rychle jsme se nasnídali a vyrazili. Počet lidí v metru předčil naše očekávání a my jsme se připojili k mase, která se chtěla přepravit do centra. Po cca hodině se nám podařilo „nastoupit“ a dojet do Vatikánu. Šťastní a nedočkaví jsme spěchali na nám. Sv. Petra, kde jsme si prožili audienci u papeže Františka! Náměstí bylo plné poutníků z celého světa, a i přes jazykovou odlišnost jsme tvořili jedno radostné společenství. V duchu jsem si pobrukovala „Toto je den, který dal nám Pán, ...“

Po ukončení audiencie nás o. Jan provedl po bazilice sv. Petra. Při vstupu do baziliky je člověk ohromen velikostí a nádherou stavby i její vnitřní výzdobou. Prošli jsme celou bazilikou, na podlaze jsou vyznačeny délky největších katedrál včetně chrámu sv. Víta, obdivovali jsme Michelangelovu Pietu, modlili jsme se u hrobu bl. Jana Pavla II. Po prohlídce baziliky jsme se posílňili a pokračovali kolem Andělského hradu, na nám. Piazza Navona, které zdobí překrásná Fontána řek a Mouřenínova fontána. Na náměstí jsme také navštívili kostel sv. Anežky. Pak jsme pokračovali k Panteonu, který jsme si stihli ještě za světla nafotit. Velká kupole Panteonu má otvor cca průměr 9m a prochází jím světlo, ale i třeba déšť. Dále jsme pokračovali k Fontáně di Trevi. Je obrovská a nádherná a my jsme ji mohli obdivovat již s nočním nasvícením. Rozloučili jsme se s fontánou a spěchali na metro (opět mělo omezený provoz), všichni jsme se úspěšně

přepravili zpět na naše ubytování. Krásný den jsme zakončili mší sv. na ubytovně.

Alice Šikulová

Den pátý

Je ráno. Po snídani se houfujeme na nádvoří internátu Gerini. Už se nesou průvodcovské přijímače. Otec Jan zapíná svůj vysílač a informuje nás o dnešním programu. Jdeme na metro a jedeme do prvního místa dnešního putování, do baziliky sv. Jana v Lateráně.

Bazilika sv. Jana v Lateráně

Je nejstarším křesťanským kostelem v Římě a titulární římskou katedrálou papeže - římského biskupa. Z původní stavby se ovšem nezachovalo nic, v průběhu staletí došlo k mnoha přestavbám. Současná podoba je něco málo přes 300 let stará. V horní části baldachýnu oltáře jsou uloženy relikviáře s lebkami sv. Petra a sv. Pavla. Na dřevěném stolci, včleněném do vysokého oltáře, prý sloužival mše sám sv. Petr. V jedné z bočních kaplí je nad oltářem bronzová plastika poslední večeře Páně, pod níž je originální kamenná deska z večeřadla dovezená z Jeruzaléma. Nad obloukem jsou mimo jiné zobrazení sv. Cyrila a sv. Metoděje. V krásné boční barokní kapli zasvěcené sv. Františkovi je obraz sv. Jana Nepomuckého, který byl 19. března 1729 v této bazilice svatořečen. Ve výklencích sloupoví hlavní lodi jsou nádherné sochy apoštolů v nadživotní velikosti. Bočním vchodem vycházíme ven.

Míříme do Křtitelnice sv. Jana (Battistero di S. Giovanni), nejstarší křesťanské křestní kaple. Z původních lázní rodiny Lateránů ji nechal zbudovat císař Konstantin. Na stěnách jsou staré fresky zobrazující momenty ze života Konstantina a Silvestra. Hned vedle Battistera, za bránou, je Papežská lateránská univerzita. Místo římských studií otce Jana. Nemáme však dost času, míříme proto hned dál.

V samostatné antické budově se nachází Svaté schody (Scala Santa), po nichž podle legendy kráčel v Jeruzalémě Ježíš k Pilátu Pontskému. Po 28 schodech vystupují dnes poutníci po kolenu. Vzhledem k časové tísní jsme stihli modlitbu pouze na prvním schodu. Schodiště vede k soukromé papežské kapli sv. Vavřince

(Capella di S. Lorenzo), uchovávací vzácné relikvie, Sancta Sanctorum. Vybudoval ji papež Sixtus V. ve 13. st. po Kr. Nad oltářem je obraz Ježíše Krista z 6. nebo 7. st. po Kr., tzv. acheropita, neboť nebyl namalován lidskou rukou.

Papežská kolej Nepomucenum

Další cíl naší cesty sice není podle otce Jana daleko, z univerzity chodil pěšky, ale my volíme k přepravě autobus. Je to linkou 673 až na konečnou. Papežská kolej Nepomucenum (italsky Pontificio Collegio Nepomuceno) je seminář pro české bohoslovce v Římě, který byl založen jako česká kolej Bohemicum 4. listopadu 1884. Ve 20. letech 20. století získala kolej novou budovu, Nepomucenum. Nová budova Nepomucena byla posvěcena 23. dubna 1929; toto datum symbolicky spojovalo svátek svatého Vojtěcha, milénium svatého Václava, dvousetleté výročí kanonizace svatého Jana Nepomuckého a kněžské jubileum Pia XI. Mezi významné exalumno Nepomucena patří mnozí pozdější biskupové, např. František Zapletal, Karel Kašpar, Josef Beran, Jozef Tomko, Karel Otčenášek, Šimon Bárta, Mořic Pícha, Josef Doubrava, Antonín Alois Weber, Josef Kupka, Jaroslav Škarvada, Petr Esterka, kanovníci a jiní vyšší představitelé církevní správy, profesori teologie na československých fakultách a seminářích, známý disidentský teolog Josef Zvěřina, profesori Vladimír Boublík, Karel Skalický, Karel Vrána, Jaroslav V. Polc a mnoho dalších.

Po příchodu míříme rovnou do kaple sv. Václava v přízemí odsloužit mši svatou. Freska v apsidě znázorňuje české světce pod křížem, okna jsou vyzdobena vitrážemi s našimi světci. Lavice jsou plné všelijaké literatury. Studenti zde pravděpodobně v tichu rozjímají nad mnoha různými texty.

Po mši sv. nás čeká oběd. Nebude připraven studenty, ale sestrami boromejkami. Ty zde působí od března 1929 a převzaly péči o kuchyň a zásobování, prádelnu a úklid a v případě potřeby i ošetřování nemocných studentů. Z politických důvodů musely tuto činnost v roce 1978 přerušit, ale v jubilejním roce 2000 se znovu do Říma vrátily. Papežská

kolej Nepomucenum v Římě je jediným místem působení českých sester boromejek v zahraničí. Sestra Vojtěcha nám připravila vynikající hostinu. Prvním chodem (primi piatti) jsou špagety s rajčatovou omáčkou. Jednoduše vynikající. Druhým chodem (secondi piatti) je masová roláda – kuřecí nebo vepřová anebo obojí – s rýží. Sladkým dezertem (dolce) – roládou s krémem a marmeládou - uzavíráme skvělý oběd. Opravdu skvělý. Naprosto famózní. Sestra Vojtěcha zasluží „Řád Zlaté vařečky“. Po obědě nás dokonce osobně přichází pozdravit P. Petr Šíkula, rektor české Papežské koleje Nepomucenum v Římě. Čas ovšem nezastavíme a tak odcházíme a autobusem přejíždíme do centra k dalšímu cíli naší poutě.

Colosseum a Forum Romanum

Míříme do baziliky sv. Klementa. Je ale ještě čas polední siesty proto je zavřeno. Nevadí, půjdeme se podívat na Colosseum a Forum Romanum. A pak se sem vrátíme. Je to jen kousek. Colosseum vyniká svými majestátními rozměry. Stavbu zahájil v r. 72 po Kristu Vespasián. Již v roce 80 byl zahájen provoz. Císař Honorius v r. 404 po Kristu gladiátorské hry zakázal. Stavba začala chátrat a sloužila jako zdroj stavebního materiálu. V r. 1750 papež Benedikt XIV. prohlásil Colosseum za místo posvátné a zakázal jeho rozebírání.

Od Colossea se po Via Sacra blížíme k Forum Romanum – náměstí Římskému. Toto místo bylo a je centrem Říma. Hlavně obchodním a politickým centrem. Jak se říká „všechny cesty vedou do Říma“, tzn., že vedou na toto místo. Dnes je Forum Romanum turistickou atrakcí. Pod otevřeným nebem v „měřítku 1:1“ lze vidět a prožít antickou historii města. Procházíme kolem chrámů zasvěcených pohanským bohům a zbožštělým slavným Římanům, kolem Kurie pro zasedání senátu, kolem vítězných oblouků, kolem chrámů přestavěných na křesťanské. Forum Romanum opouštíme cestou kolem Mamertinského žaláře. Zde byl vězněn sv. Petr i sv. Pavel. Ještě se jdeme podívat na Trajánův sloup a Trajánovu tržnici (takový velký dobový obchodní dům s desítkami prodejen v několika patrech) pod pahrbkem Quirinál.

Bazilika sv. Klementa

Čekáme na zastávce autobusu. Všechny autobusy jsou tak plné cestujících, že se do nich nevejdeme. Nevadí. Za těch několik dní již máme natrénováno. Vyrazíme na poslední cíl dnešní pouti pěšky. Bazilika sv. Klementa se bude zavírat už za několik desítek minut. Stihli jsme to. Bazilika sv. Klementa stojí nedaleko Kolosea na místě s velmi dlouhou historií. Patří mezi 25 původních římských titulárních bazilik. Zmínka o ní u sv. Jeronýma (347-419) je jedním z vůbec nejstarších dokladů o existenci římských kostelů. Podle některých jde o dům Tita Flavia Klementa, římského konzula a brance císaře Domitiána, později také umučeného pro víru. Má se za to, že právě tam se shromažďovalo křesťanské společenství kolem třetího z Petrových nástupců, papeže Klementa, který měl snad být původně dokonce otrokem v tomto domě vysoko situovaného Římana. O sv. Klementovi mnoho nevíme. Jisté je, že poznal osobně apoštoly a snad byl vysvěcen přímo sv. Petrem. Podle chronologie Petrových nástupců stál v čele církve přibližně v letech 92-99. Tradice říká, že byl později vyhnán na Krym a svržen do moře s kotvou uvázanou na krku. Zpátky do Říma se jeho relikvie dostaly složitou cestou, přes Velkou Moravu, díky sv. Cyrilovi a Metodějovi. A tady je také jedno z hlavních slovanských poutních míst v Římě, hrob sv. Cyrila.

Byl vyhlášen rozchod. Otec Jan odjíždí do Nepomucena na besedu s přáteli, bratry a sestrami ve službě. Někteří odcházíme na výbornou italskou kávu. A nejkratší cestou zpět na internát. Ještě musíme koupit jízdenky na zítra, abychom nemuseli ráno stát frontu u automatu. Dorazili jsme na Gerini.

Z předsevzetí, že sbalíme kufry a půjdeme brzo spát, sešlo. Zážitků, o které se chceme vzájemně podělit, je opravdu hodně. Otec Jan přišel „domů“ sice pozdě, ale ještě nás zastihnul při agapé. V Nepomucenu dostal od sestry Vojtěchy domácí limoncello (citronový likér) vyrobené v Nepomucenu, z citronů vypěstovaných tamtéž. Všichni jsme ochutnali. Až do dna ☺. Limoncello bylo vynikající. Sestra Vojtěcha je šikovná ženská. Skvěle vaří a umí výborné limoncello. Až mě napadá odvážné konstatování, že „je jí pro faráře škoda“ :-)))))). Myslím to samozřejmě jako poklonu a uznání. A touto bombou končím čtvrté putování Římem. Bohu díky za tento den! Bohu díky za spolupoutníky! Deo gratias!

Roman Tesař

Den šestý

Poslední den v Římě jsme si prohlédli Vatikánská muzea a Sixtinskou kapli. Potom jsme se rozloučili s náměstím sv. Petra a otec Jan nás vedl do slibované římské čtvrti Trastevere. Po ulici Via della Conciliazione směrem k Andělskému hradu jsme se dostali na nábřeží Lungotevere Gianicolense. Odtud pokračujeme spletí uliček, které připomínají Řím v dávných dobách s množstvím zvláštních staveb. Dostáváme se na náměstí s kašnou a bazilikou Panny Marie v Trastevere. Bazilika je pravděpodobně prvním oficiálním křesťanským kostelem v Římě. Založil ho zřejmě papež sv. Kalix v r. 221, dostavěn byl v letech 341-352. V průběhu 12 stol. byl přestavěn, ale k zásadním změnám nedošlo. Románská zvonice, průčelí i mozaiková výzdoba v trojlodním interiéru jsou skvostné.

Po prohlídce jsme pokračovali k nábřeží a přes most na Tiberský ostrov, který tvarem připomíná loď. Zde svého času stal chrám zasvěcený bohu lékařství. V roce 955 na tom místě nechal postavit císař Otto III kostel sv. Bartoloměje pro svého českého přítele sv. Vojtěcha. Část ostatků tohoto světce je uložena v kapli vlevo od oltáře. Na ostrově je také nemocnice Milosrdných bratří. Naproti Tiberskému ostrovu na levém nábřeží je židovská čtvrť kde stojí kostel P. Marie v Kosmedinu. Kostel byl několikrát přestavován a proto má několik slohů.

Románská zvonice je zdobena sdruženými okny /biforium a triforium/. V podloubí před kostelem se zachovala kruhová maska boha Tritona. Dnes Ústa pravdy. Podle středověké pověsti prý každý lhář, který vloží do úst svojí ruku, ji už nikdy nevytáhne. Po krátké prohlídce jsme pokračovali do míst, kde stával Circus Maximus. Jeho rozloha oválného tvaru měla rozměry asi 80 x 300m. Tím naše prohlídka Říma končila a chystali jsme se k odjezdu.

Jarek Škvařil

Tento den začínal časně ráno, a protože to byl poslední den našeho pobytu v Římě a čekal nás noční přejezd do Benátek, tak vlastně ani nekončil.

Již po 7. hodině jsme vyrazili směrem k bazilice Svatého Petra. Prošli jsme kontrolou, chvíli ještě porozhlédli po bazilice, pokochali se pohledem na její vnitřní krásu a sestoupili do Grotte Vaticane (Vatikánských krypt). Zde jsme v jedné z nich měli možnost slavit mši svatou. Po mši jsme se na kratičký okamžik zastavili u hrobky Josefa kardinála Berana, který zemřel v Římě v roce 1969. Znovu mi vytanula na mysl nesmyslná zloba minulého režimu, stejně tak i skutečnost, jak málo si často vážíme tak obyčejných a samozřejmých věcí jako je například svobodný pohyb a návrat domů.

Po opuštění baziliky Svatého Petra jsme se svižným krokem vydali směrem k Vatikánským muzeím. Vystáli jsme frontu, která sice vypadala velmi nekonečně, ale krátily se velmi rychle. Vytrvalost otce Jana u pokladny byla korunována velmi příznivou cenou vstupného a my (se sluchátky v uších) jsme se společně vydali objevovat krásy vystavených exponátů. Taktika byla jasná – co nejrychleji do Sixtinské kaple. I když byla plná lidí, bylo to úžasné, překrásné a ohromující, doplněné podrobným výkladem, který nám tiše zněl v uších a my jsme mohli jen zaklánět hlavu a žasnout.

Poté, co jsme opustili Sixtinskou kapli, jsme se rozešli „do všech stran“. Někteří na další prohlídky nekonečných sálů a chodeb, někteří do uliček Říma, někteří do malebné čtvrti Trastevere.

Já a Blanka jsme společně k několika knižními průvodci strávily zbytek dne prozkoumáváním všeho, co Vatikánská muzea nabízejí. S přibývajícím časem ubývalo počtu návštěvníků, a když jsme kolem půl šesté dorazily znovu do Sixtinské kaple, bylo tam klidné prostředí, které vybízelo ke ztišení a k modlitbě, a my jsme mohly v klidu posedět. Když jsme po známém točitém schodišti muzeum opouštěly, byly jsme téměř samy.

Večer jsme se všichni šťastně sešli, naložili věci do autobusu a vyrazili směr Benátky a domov.

Ivana Vítová

Naše Alfa

Jak někteří z Vás už asi víte, od 6. března 2014 se koná v herně každý týden evangelizační kurz Alfa. Jsme právě v polovině, a tak se mi zdá vhodné alespoň krátce zrekapitulovat dosavadní průběh setkávání a také poděkovat všem farníkům, kteří se k tomuto časově náročnému úkolu zavázali. Jarní kurz je v mnohém jiný, než byl ten podzimní, řekněme cvičný. Začátky tohoto běhu určeného široké veřejnosti byly skromné, ale teď můžeme s radostí napočítat pokaždé okolo dvaceti účastníků, kteří přijímají pozvání ke společnému sdílení se nejen u stolu, ale zejména při přednáškách na rozličná, s vírou související, témata a při debatách nad danými tématy ve skupinkách.

Doufám, že to nebude znít příliš oficiálně a nadsazeně, ale troufám si tvrdit, že vzhledem k velmi různorodému složení účastníků se řečkovické Alfě tak nějak přirozeně daří naplňovat požadavek sv. otce Benedikta XVI. i biskupské synody z podzimu roku 2012 – tj. výzvu k tzv. nové evangelizaci, která překračuje dosud přetrvávající představu evangelizace pouze nevěřících, příp. hledajících, a míří i mezi tzv. více či méně praktikující křesťany, u nichž má probudit touhu „zajet na hlubinu“.

Je opravdu velmi radostné a povzbuzující pozorovat, jaká příjemná atmosféra vládne při společně strávených večerech, jak se rozvíjejí s pomocí Ducha Svatého vztahy mezi lidmi navzájem a mezi lidmi a naším nebeským Otcem.

Za to, že se přičinili, a tak Pán Bůh může pomoci ke zdaru celé akce, je třeba poděkovat zejména: našemu panu faráři otci Janovi, dalším přednášejícím - otci Janu Pacnerovi, otci Jiřímu Bůžkovi, panu děkanovi, otci Václavu Sloukovi i všem přednášejícím v druhé části kurzů. Dále všem farníkům, kteří se ujali nelehké, a řekla bych často i poněkud dobrodružné, role moderátorů skupinek – manželům Vítovým, Cahovým, Smejkalovým, Varaušovým a Anitě Vansové.

Díky i těm, kteří vytvářejí zázemí celé akce – Míle Bořecké, Janě Prchalové, Jindřichu Lédlovi, Evě Gregorové, Margaritě Hviždové, Janě Škvařilové, Alici Šikulové, Zbyňku Matalovi a ochotné pomocnici - „cukrářce“ Míše Robičkové, kterou v druhé půli kurzů vystřídá stejně milá a ochotná Maruška Dobešová. A v neposlední řadě je třeba připomenout i bezvadně vybrané písničky s kytarou, kterými celou milou atmosféru vždy krásně podpoří a dotvoří Petra Mendlová a Monika Nováková.

Pokud se Vám zdá, že pomocníků je dostatek, vězte, že v květnové a červnové části se už nebudou moci všichni zmínění pravidelně zapojit (jedná se totiž o lid dosti vytížený pracovními i rodinnými povinnostmi), a tudíž, že každá další ochotná duše (a zejména ruka 😊) je srdečně a s nadšením do party vítána.

Bohu i Vám díky.

JL

Nejsem sama

Je to rok, co zemřel můj manžel Jožka. Hodně jsem přemýšlela o tomto roku, který jsem prožila.

Jsem strašně moc vděčná našemu Pánu za to, že si mě vede a přivedl až sem, k sobě.

Po smrti Jožky, kdy jsem zůstala sama a nevěděla jsem, jak být se svou bolestí a samotou. Měla jsem na Boha dvě (pro mne) důležité otázky.

Ta první vyplynula z rozhovoru se známým knězem, který mi říkal: „Je to, jako by ti chyběla půlka tebe.“

Ptala jsem se: „Pane, co uděláš s mojí chybějící polovíčkou?“

Druhá souvisela s přáním o Petra, který mně po smrti Jožky mimo jiné napsal: „Bůh sám atť tě utěší a dá ti sílu.“

„Pane, jak mě utěšíš? Vždyť to stále tak bolí!“

Na první otázku jsem dostala odpověď na naše výročí svatby (32 roků) 20. června. Při mši se četlo čtení z 2. listu apoštola Pavla Korintánům (11,1-11): ...Já jsem přece připravil vaše zasnoubení jedinému muži a musím Vás představit Kristu...

Věděla jsem, že se mám obrátit na Ježíše Krista.

Odpověď na druhou otázku dostávám neustále. Bůh sám mě neustále těší.

Při modlitbě během dne. Při večerní modlitbě chval a díky při kytaře.

Při mši svaté a přijímání Ježíše do svého srdce.

Při četbě Písma Svatého, ke kterému jsem se dostala až při akci Vezmi a čti.

Taky jsem zažila a zažívám mnoho krásných chvil v našem farním společenství.

Na kurzech Alfa, kterými jsem byla stále naplněna, a po jejich zakončení při podzimní sobotní adoraci jsem dostala ujištění, že mě Pán vede po svých cestách a že jde po této cestě vždy neustále se mnou a že nejsem sama.

Z adventní doby mně zůstávají na mysli slova sv. Otce Františka:

Bůh vždycky překvapuje... Bůh pro nás chystá vždycky něco lepšího. Žádá však od nás, abychom se nechali překvapovat Jeho láskou a přijímali tato Jeho překvapení.

Důvěřujme Bohu!

Těšit se z každodenních maličkostí a prožívat den s Pánem. Jak je krásné s Ním žít a poznávat Ho.

Všem doporučuji toto jedinečné dobrodružství.

Děkuji Bohu za milosti, které dostávám.

Také děkuji všem za vaše modlitby.

Míla B.

Rybička

Tak jsem nedávno zaznamenala názor na řidiče, kteří mají na autě rybičku. Prý mají rybičku na autě proto, aby dokázali, jací jsou dobří křesťané. Překvapilo mne to, a trochu i zamrzelo.

Podotýkám, že sama sebe za nějak obzvláště dobrou křesťanku nepovažuji. Maximálně tak za křesťanku každodenně

bojující sama se sebou a usilující o to být dobrá (tj. dělat druhým dobro). A přestože se vůbec neodvažuji mluvit za druhé, myslím, že mi řada z Vás „rybičkářů“ níže popsanou motivaci pro vylepení ryбки na auto může potvrdit. Proč mám tedy tento obrázek na autě já?

Rybičku chápu jako tajný symbol, fungující mezi řidiči svým způsobem tak, jako tenkrát ve starověkém Římě. Je to pro nás věřící řidiče uzavřené za skly aut, v tom hustém, rychlém provozu, způsob nonverbální komunikace. Já tímto signálem ostatním říkám, - a pevně doufám, že i oni mně - že pokud dojde k nějaké drobné kolizi, např. promáčknutému blatníku, jsem připravena se s tím druhým domluvit, nevyhrožovat mu právníky, nevyždímat z něj třeba podvodem, co půjde. Dále, že jsem ochotna pomoci, co mi moje síly a schopnosti dovolí. Že nebudu záměrně porušovat pravidla. Že uznám svoji vinu, omluvím se. Také musím říci, že sama bych se snadněji odvážila říci si o pomoc řidiči s rybkou na kapotě.

Jak asi cítíte, vnímám tu ryбку spíše jako značný závazek. Několikrát mne již napadlo, jestli by to bez ní nebylo jednodušší. Pěkně v anonymitě, neevangelizovat, nedráždit, nereprezentovat lid věřící. Podlehnout pokušení a neustupovat, když jsem podle pravidel v právu, pořádně si zatroubit, když jsem předjížděna zprava, nepustit chodce, když se valí mimo přechod, aby stihli autobus, a přiznávám bez mučení, že bych asi i někdy zvedla ten prostředníček, kdyby mě někdo agresivně tlačil před sebou a já přitom jela povolenou rychlostí. Pokud mám ale ryбку na autě, všechno si raději dvakrát rozmyslím. Vždyť vytvářím svým chováním nejen obraz o sobě, ale i o všech vě-

řících lidech, a to nejen za volantem. Závěrem tedy: „Děkuji Ti, rybičko, že mne každodenně tak dobře a nenápadně hlídáš.“

JL

To samo?

Běžný návštěvník kostela o tom mnoho nepřemýšlí. Přejde, zasedne do lavice, na oltáři je čisté plátno a čerstvé květiny, svíce na oltáři jsou rozsvíceny, ve stanovenou dobu cinkne zvonek a průvod ministrantů s knězem přichází k oltáři. Na lavici je zpěvník, vpředu na tabuli svítí číslo písničky, kdesi vzadu nahoře to hraje, všechno to jaksi samo funguje. U východu z kostela ministrant nabízí další číslo farního zpravodaje Rožeň ☺. Děti chodí na faru na náboženství, většinou je v neděli otevřena farní kavárna, na faře a v herně se koná řada akcí pro farníky. Na faře je čisto a teplo, farní zahrada je upravená, trávník je posekaný. Tyto věci se nedějí samy od sebe. Každý, kdo má zodpovědnost za nějaký prostor nebo skupinu lidí, ví, kolik to dá práce a starání, aby věci dlouhodobě fungovaly a bylo na ně spolehnouti.

Za „samozřejmostmi“, jako jsou např. čisté podlahy a kostelní lavice, naškrobené a nažehlené oltářní prádlo a nádherná květinová výzdoba se skrývá něčí dovednost a něčí práce. O tyto úkoly spojené s chodem farnosti se starají lidé věrně, pečlivě a bez nároku na odměnu.

Nabízí se otázka: Co můžu pro farnost udělat já? Mohu se nabídnout ke konkrétní zodpovědnosti za nějakou částku chodu farnosti, podle svých možností a obdarování. Určitě mohu v modlitbě vyprošovat požehnání pro ty, kteří svůj čas a síly věnují práci pro nás všechny. Také jistě potěší slovo uznání a vděčnosti. Pro mnohé je to jediná odměna za jejich snahu.

-smer-

Děkuji za tento krásný článek, ale hlavně bych chtěl poděkovat za všechny ty „samozřejmosti“, o kterých se článek zmiňuje. Díky vám všem, kteří je máte na starosti!

otec Jan

Přijímací řízení

„Mami, co myslíš, znamená to, že už jsem přijatý?“ Na formuláři z fakulty byla vypracovaná formulace, že uchazeč vyhověl podmínkám přijímacího řízení. „No, ještě se moc neraduj,“ brzdila jsem jeho nadšení. „Znamená to, že tě přijmou, ale nemusí. Je to možnost, ale není to jistota. Počkej si, až se stav tvé přihlášky změní z nerozhodnutého na přijatý. Udělal jsi pro to, co jsi mohl, a teď musíš jen čekat, jak bude rozhodnuto.“

Synek trochu ochladl a odkráčel do svých komnat. Ale za dva dny se u nás rozlehlo dupání takové, jako bychom chovali slušně urostlého slona. Syn přiběhl takovými přiskočky, až jsem měla obavu, že hlavou udělá díru do stropu. Oči mu jen svítily, každého by objímal na potkání. Poskakoval a radostně povykoval: „Jsem přijatý, jsem přijatý!“ Taková radost mu svítala z očí!

A mně se v hlavě vynořil úryvek z listu Efezanům: „*Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, ... v lásce nás ze svého svobodného rozhodnutí předurčil, abychom BYLI PŘIJATI ZA JEHO DĚTI skrze Ježíše Krista.*“

V listu Galaťanům svatý Pavel upřesňuje: „*A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: ‚Abba, Otče!‘ Už tedy nejsi otrok, ale SYN a jako syn také DĚDIC skrze Boha.*“ (Gal 4, 4–6)

A svatý Jan píše: „*Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. ZŮSTAŇTE V MÉ LÁSCĚ.*“

A o kousek dál pokračuje: „*Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co činí jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.... Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.*“

Postní doba nás vybízela k tomu, abychom očistili a obnovili svůj vztah k Bohu. Rádi posloucháme o Boží milosrdné lásce, a přesto máme v koutku duše pocit, že si vstupenku do nebe musíme nějak zasloužit. Samé jedničky, dobré skutky a tak.

Ale my nejsme služebníci, kteří slouží za mzdu, jsme přijati za syny a dcery milujícího Otce. Není potřeba dělat nic víc (a nic méně!), než zů-

stat v jeho lásce. Ten, kdo skutečně zůstává v Boží lásce, je touto láskou proměněný a uschopněný k tomu, aby miloval svoje bližní konkrétními skutky lásky bez podmínek a bez očekávání.

A dědictví, které nás čeká, není nic menšího, než věčný život v Božím království. Ježíš to s námi myslí vážně. Tak vážně, že nám svěřil i klíče od svého domova (viz Mt 16,19). Nabízí nám to nejdůležitější a nejlepší – sám sebe (viz Lk 15,31).

Až nám to začne opravdu docházet, to bude hukot, to bude ta správná velikonoční radost!

-smer-

Novinky z knihovny

Čistě hypoteticky. Kdyby byl v naší farnosti člověk, který nemůže v neděli dospat, a jako učedník, který předběhl Petra na cestě k Božímu hrobu, běžel do farní knihovny, zdali nemají něco nového, tak již nemusí. Na farních stránkách je v knihovně kategorie Novinky, kde najde, zda něco přibýlo.

Dovolíme si tímto upozornit na dvě položky v této kolonce.

Aniž bychom si chtěli uměle zvyšovat návštěvnost knihovny, zařadili jsme mezi novinky knihu rozhovorů Štefana Hříba s trnavským arcibiskupem Róbertem Bezákem *Medzi neboom a peklom*. Mediálně chytlavá otázka *proč* je zde nahrazena odpovědí na otázku *kdo*.

Pro milovníky Marka Orka Váchy je tu moc pěkná knížka *Neumělcům života*, kniha o odpuštění, lidské svobodě, o cestě do Emauz a z Brna do Prahy.

Honza Votava

Gustovo okénko

Pane, Ty to vidíš a slyšíš

Připravuji v Naději bohoslužbu slova a přítomným babičkám vštěpuji, jak je to krásné, že se můžeme v míru takto setkávat. Vždyť ve světě to není všude samozřejmostí. Potom ještě připomínám, že přicházíme kvůli Pánu Ježíši a dodáváme podmínky, za kterých můžeme přijmout Eucharistii. Sotva to dořeknu, v zadní

řadě se k sobě přitochí dvě seniorky a jedna sděluje stav své zbožnosti druhé: „To je fešák, já sem stejně chodím jenom kvůli němu.“ V první řadě se babičky smějí, protože to jejich nedoslýchavá spolubydlící řekla dosti zřetelně a čekají na moji reakci. Musím proto připojit: „Pán Ježíš je ten největší fešák, dobře, že za ním přicházíme.“ Trochu mne uklidňuje, že moje „fanylnka“ není říms.-kat. vyznání a je starší než moje maminka...☺

Nebráňte maličkým

Mám rád děti. Jsem nadšený, když vidím, jak se prohání na koloběžkách, odrážedlech a kolech. Děti jsou i v kostele a někdy je to pro ně těžké, všemu nerozumí a musí se chovat tiše. Některé děti však prožívají chvíle ve Vavřínečkovi (ale i v jiných chrámech) velmi „vřele“.

Nahlas si vykládají, podupávají a i jinak dávají najevo, že je homilie vůbec nebaví. Příznám se, že já si také nepamatuji ani „ň“ z kázání, když mi bylo mezi 0 - 6 roky. Děkuji vám, rodičům, že berete s sebou děti do kostela, vím, že je to někdy velká oběť. Kolikrát ze mše asi moc nemáte, ale to si jen myslíte. Ale také vás chci poprosit, abyste včas dokázali děti utišit, když jejich „produkce“ začíná gradovat, případně odvést na chvíli stranou.

A hlavně apeluji na rodiče živějších dětí, aby s dětmi nechodili na kůr. Je to nedobrá nápad, kůr působí stejně jako mikrofon, všechno se odtud přenáší do kostela. Děkuji vám za vše, co obětavě prožíváte s vašimi dětmi, Bůh to vidí.

A.D.

Proč hledáte živého mezi mrtvými?

Velikonoční přání otce Jacka

Milí farníci farnosti Řečkovice!

Když prožíváme Velikonoce, rád vzpomínám na Brno, na plné radosti tváře Vás, kteří jste prožili Svatý týden.

Moc děkuji Vám za přání a modlitby za nás, kteří jsme sloužili v Řečkovicích: o. Josef, o. Jan, a já. To jsou ti naživu, vím, že i na ty zemřelé pamatujete. A je to krásný, jak dbáte o Vašeho o. Jana (Jeníčku, drž se). I pro mě je dnes silou, co jsem obdržel v Řečkovské farnosti.

Jsme mezi živými... tak ať tomu věříme, ať jsme o tom přesvědčeni! Nikdo a nic na tomto světě nemůže nám tu naději vzít!

Krásné Velikonoce, krásný život plný naděje... Když je mi smutno, měl bych se podívat na paškál, měl bych si vzpomenout na svůj křest... Pokud máš sílu, peníze a zdraví, tak leť do Jeruzaléma a podívej se na prázdný hrob Ježíše... a už nehledej živého mezi mrtvými. Tvůj život má smysl!

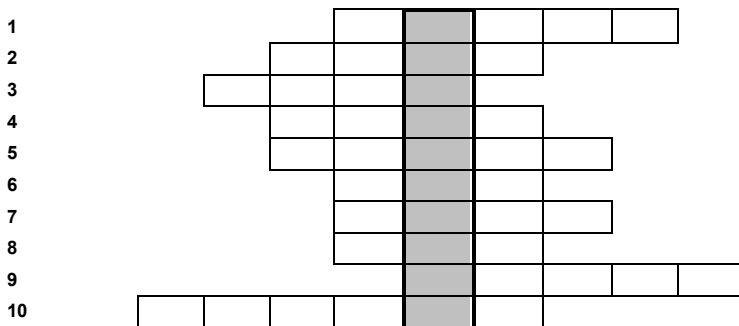
Všem vám ze srdce žehnám.

o. Jacek

Pro naše děti

Velikonoční křížovka

1. Bůh je...	6. Stavitel archy
2. První božská osoba	7. Ježíšova babička
3. Syn Adamův	8. Abrahamův synovec
4. Bratr Abelův	9. Bratr Metoděje
5. Starý a Nový ...	10. Místo shromáždění věřících

Milé děti,

celou postní dobu jsme se snažili změnit svá srdce a zjistili jsme, že to není tak jednoduché. Vždyť ani to veliké srdce v kostele není úplně dokonalé, pořád je tam dost prázdného místa pro kytičky a postní doba přitom již skončila.

My ale nemusíme být smutní. Naopak! Máme se radovat, protože jsou Velikonoce. Ježíš Kristus zemřel na kříži a pak vstal z mrtvých. Svou krví smyl naše hříchy, nedokonalosti, zlovyky – všechna ta prázdná místa v našem srdci, která jsme se marně snažili změnit a zaplnit sami.

Přeji vám všem krásné prožití Velikonoc.

Terka

Kalendář akcí do konce prázdnin

DUBEN	
27.4.	Misijní jarmark, štrúdlování Farní hra na Ořešíně
KVĚTEN	
2.5.	1. májová pobožnost
15.5.	Snídaně na faře
23.5.	Noc kostelů
24.5.	Farní pout' na Slovensko
31.5.	1. svatá zpověď Adorace se zpěvy z Taizé
ČERVEN	
1.6.	1. svaté přijímání
5.6.	Snídaně na faře
7.6.	Svatodušní vigilie
14.6.	Pout' dětí

21.6.	Adorace se zpěvy z Taizé
22.6.	Boží tělo – mše svatá v 10 h s průvodem Farní odpoledne
ČERVENEC	
28.6. – 12.7.	Tábor smečky vlčat
12.7. – 26.7.	Tábor skautského oddílu
SRPEN	
26.7. – 9.8.	Tábor dívčího oddílu
10.8.	Hodová mše – sv. Vavřinec
10.8. – 16.8.	Farní tábor - Hodov
17.8. – 23.8.	Tábor rodin
24.8.	Hodová mše v Ivanovicích – sv. Bartoloměj

Pořad bohoslužeb do prázdnin

21.4.	Po	Pondělí	7.15	za dary Ducha Svatého pro příbuzné, sousedy, spolužáky a spolupracovníky
		velikonoční	9.00	za živou a zemřelou rodinu
23.4.	St		18.00	za skauty
24.4.	Čt		7.00	na poděkování za 20 let života s prosbou o dary Ducha Svatého
25.4.	Pá		18.00	na úmysly dárců
26.4.	So		7.00	za zeměle
27.4.	Ne	2. velikonoční, neděle Božího milosrdenství	7.15	za farní společenství
			8.30	za dar víry a požehnaní pro syna a jeho rodinu
			10.00	za † Vojtěcha, Přemysla a Janu Černých
28.4.	Po		18.00	na poděkování za 25 let společného života
30.4.	St		18.00	za † manžela a živou a zemřelou rodinu
1.5.	Čt		8.00	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
2.5.	Pá		18.00	za zeměle přátele a známé a za duše v očistci
3.5.	So	sv. Filip a Jakub	7.00	za zemřelého manžela a oboje rodiče
4.5.	Ne	3. velikonoční	7.15	za † Drahomíru Tomáškovou, rodiče, sourozence a rodinu Tomáškovu a Buchtovu
			8.30	za farní společenství
			10.00	za zdraví živé rodiny Mariničové, 60 roků Štefana a za zemřelého Josefa Mariniče a Štefana Lišanika
5.5.	Po	sv. Marek	18.00	za živou a zemřelou rodinu Suchou
7.5.	St		18.00	za † tatínka Stanislava Drlíka a Boží pomoc pro rodinu
8.5.	Čt	P. Maria Prostřednice všech milostí	7.00	za nemocné
9.5.	Pá		18.00	za zemřelou rodinu a Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
10.5.	So		7.00	za † manžela Vojtěcha Horníčka a živou rodinu
11.5.	Ne	4. velikonoční	7.15	za farní společenství
			8.30	na poděkování za dar života
			10.00	za † manžela Vladislava Kolaříka a živou a zemřelou rodinu
12.5.	Po		18.00	za zemřelého manžela, tatínka a dědečka a za živou rodinu
14.5.	St		18.00	za † Evženie Markovou a manžela a živou rodinu
15.5.	Čt		7.00	za dvojce zeměle rodiče
16.5.	Pá	sv. Jan Nepomucký	18.00	za zeměle rodiče a prarodiče a živou rodinu
17.5.	So		7.00	za živou a zemřelou rodinu Veselou a Jufíkovu

18.5.	Ne	5. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za † Pepu a živou a zemřelou rodinu 10.00 za † Jana a Bohumilu Pavelkovy
19.5.	Po		18.00 na smír za náboženský fanatismus a jeho oběti
21.5.	St		18.00 za uzdravení vztahů v rodině
22.5.	Čt		7.00 na poděkování za 70 let života
23.5.	Pá	Noc kostelů 2014	18.00 za † Marii a Ladislava Chrástkovy a živou a zemřelou rodinu
24.5.	So		7.00 na úmysly dárců
25.5.	Ne	6. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za živou a zemřelou rodinu Novotných z Ivanovic 10.00 za živou a zemřelou rodinu Kousalovu a Pernicovou
26.5.	Po		18.00 za zemřelého manžela a celou rodinu
28.5.	St		18.00 za dar života a za nenarozené vnouče
29.5.	Čt	Nanebevstoupení Páně	18.00 na poděkování za uzdravení manžela, maminky a bratra
30.5.	Pá		18.00 za † Annu a Blažeje Veselých a živou a zemřelou rodinu
31.5.	So	Navštívení P. Marie	7.00 za zemřelé
1.6.	Ne	7. velikonoční	7.15 za zemřelé rodiče, prarodiče, sourozence a živou a zemřelou rodinu 8.30 za zemřelého Jiřího Milara a živou rodinu
		1. sv. přijímání	10.00 za farní společenství, především za děti, které poprvé přijmou Pána Ježíše a jejich rodiny
2.6.	Po		18.00 na úmysl dárce
4.6.	St		18.00 za nevěřící sousedy
5.6.	Čt		7.00 za nová kněžská a feholní povolání z naší farnosti
6.6.	Pá		18.00 za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
7.6.	So	vigilie	20.00 na úmysly dárců
8.6.	Ne	Slavnost Seslání Ducha svatého	7.15 za farní společenství 8.30 za živou a zemřelou rodinu Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu 10.00 za † manžela, dvoje rodiče a živou rodinu
9.6.	Po		18.00 za zemřelou a živou rodinu s prosbou o dary Ducha Svatého
11.6.	St		18.00 za zdraví vnoučat a celé rodiny
12.6.	Čt		7.00 za † Jakuba Procházkou a živou rodinu
13.6.	Pá		18.00 za † Josefa Dvořáka a živou a zemřelou rodinu
15.6.	Ne	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.15 za farní společenství 8.30 za † Josefou Mazalovou a živou rodinu 10.00 za Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu a za † manžela a rodiče
16.6.	Po		18.00 na poděkování za dar života a zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
18.6.	St		18.00 za Marii Šotkovou a živou a zemřelou rodinu
19.6.	Čt		7.00 za zemřelého manžela a živou rodinu
20.6.	Pá		18.00 za † Josefa Bořeckého a živou a zemřelou rodinu
21.6.	So		7.00 za nemocné
22.6.	Ne	Slavnost Těla a Krve Páně	8.00 za † Přemysla a Marii Kosmákovy, Bohuslava Navrátila a živou a zemřelou rodinu 10.00 za farní společenství
23.6.	Po		18.00 za živou a zemřelou rodinu Pospíšilovu a Tůmovu
25.6.	St		18.00 za † P. Jana Pavlu a poděkování za dar kněžství (25 let)
26.6.	Čt		7.00 za Boží požehnání a pomoc
27.6.	Pá	Nejsvětější Srdce Ježíšovo	18.00 na poděkování s prosbou o všechny potřebné dary pro kněžskou službu
28.6.	So		7.00 za zemřelé
29.6.	Ne	10. v mezidobí Sv. Petra a Pavla	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelého manžela Pavla, oboje rodiče a prarodiče a živou rodinu 10.00 za Jiřího Poláčka a Františka Poláčka, oboje rodiče a živou a † rodinu
10.6.	Po		18.00 za zemřelého manžela, rodiče a prarodiče

Články do prázdninového čísla pošlete prosím do 13. června. Děkujeme.

KRÁSNE A POŽEHNANÉ VELIKONOČNÍ A SVATODUŠNÍ OBDOBÍ PŘEJE REDAKCE

Rožeň – nepravidelný zpravodaj farnosti sv. Vavřince v Brně – Řečkovcích č. 2/ 2014, ročník XVII.
Vydává katolická duchovní správa Brno – Řečkovice pro vnitřní potřebu farnosti. Neprodějně.
Redakce: m.fiala@volny.cz rozen.webnode.cz Toto číslo vyšlo v nákladu 700 výtisků. Tisk: Gloria